

forløb af de asylsager, der behandles i to instanser, og hvor også muligheden for at søge opholdstilladelse af humanitære grunde, klage til Folketingets Ombudsmand og ansøgning om genoptagelse søges udnyttet af ansøgeren, på 8-9 måneder regnet fra det tidspunkt, hvor asylsagen tages under realitetsbehandling. Det er imidlertid klart, at dette skøn er behaftet med meget betydelig usikkerhed.

En opfyldelse af den nævnte målsætning vil betyde en væsentlig nedbringelse af sagsbehandlingstiden i asylsager. Justitsministeriet vil efter gennemførelsen af disse initiativer undersøge mulighederne for – f.eks. gennem en principiel gennemgang af asylproceduren – at søge sagsbehandlingstiden yderligere nedbragt. Justitsministeriet betragter således de foreslåede ændringer som et første led i bestræbelserne på en markant nedbringelse af sagsbehandlingstiden i asylsager.

3.4. Skærpelse af praksis vedrørende opsættende virkning

Justitsministeriet vil desuden søge gennemført en skærpelse af praksis vedrørende meddelelse af opsættende virkning i anledning af ansøgninger om genoptagelse af asylsager eller af sager om opholdstilladelse af humanitære grunde samt en skærpet praksis i forbindelse med meddelelse af opsættende virkning ved klager til Folketingets Ombudsmand.

Et led heri vil *for det første* være, at det i forbindelse med behandlingen af asylsager skal være den myndighed, der træffer afgørelse i sagen, som fastsætter udrejsefristen. På tilsvarende måde skal det i sager om genoptagelse være den myndighed, der træffer afgørelse om genoptagelse i sagen, der også tager stilling til spørgsmålet om udsættelse af udrejsefristen som følge af ansøgningen, og som i forbindelse med afgørelsen i sagen tager stilling til, hvornår udrejse herefter skal finde sted i overensstemmelse med reglen i udlændingelovens § 33.

Justitsministeriet har *for det andet* overvejet spørgsmålet om udlændinges ret til ophold her i landet under asylsagens behandling. Udlændingeloven indebærer, at udlændinge, der under ophold her søger asyl, og som ikke afvises, har krav på at opholde sig her under sagens behandling og under eventuel påklage til Flygtningenævnet af direktoratets afslag på opholdstilladelse. Endvidere har en udlænding efter gældende praksis adgang til at opholde sig i Danmark, mens en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2 (humanitære grunde) behandles. Justitsministeriet finder ikke grundlag for at foreslå denne retstilstand ændret. Hvad angår opsættende virkning ved 1. gangsklager til ombudsmanden over direktoratets, nævnets eller

Justitsministeriets afgørelser finder Justitsministeriet, at der fortsat som udgangspunkt bør meddeles opsættende virkning. I tilfælde, hvor der klages til ombudsmanden over et afslag på asyl, meddelt efter åbenbartgrundløs proceduren i udlændingelovens § 53 a, stk. 3, eller over et afslag meddelt af et enigt flygtningenævn, kan der imidlertid efter omstændighederne være grundlag for – i samarbejde med Folketingets Ombudsmand – at vedkommende myndighed nægter opsættende virkning ved klage til ombudsmanden.

Justitsministeriet finder endvidere *for det tredje*, at der i tilfælde, hvor en klage til Folketingets Ombudsmand tillægges opsættende virkning, alene skal tillægges klagen opsættende virkning i f.eks. 14 dage regnet fra vedkommende myndigheds svar til ombudsmanden. En sådan ordning kan i praksis tilrettelægges i samarbejde med Folketingets Ombudsmand og således, at myndigheden tillægger klagen opsættende virkning, straks den modtages, og at myndigheden herefter meddeler udlændingen en udrejsefrist på f.eks. 14 dage, når myndighedens svar og sagens akter sendes til ombudsmanden, men med mulighed for forlængelse af fristen, hvis Folketingets Ombudsmand konkret gør opmærksom på behovet herfor.

Med hensyn til ansøgninger om genoptagelse af direktoratets, Flygtningenævnets eller Justitsministeriets sag eller klager til Folketingets Ombudsmand over afgørelser vedrørende genoptagelse finder Justitsministeriet *for det fjerde*, at praksis bør skærpes, således at helt ugrundede ansøgninger eller ansøgninger, der slet ikke indeholder nye oplysninger eller synspunkter, ikke tillægges opsættende virkning, heller ikke i de tilfælde hvor ansøgeren bebuder at ville fremkomme med supplerende oplysninger og anbringender i et senere indlæg.

De ovennævnte forslag vedrørende opsættende virkning ved ansøgninger om genoptagelse af direktoratets, Flygtningenævnets eller Justitsministeriets afgørelser tilsligter som nævnt en effektivisering og opstramning af sagsbehandlingen efter, at der er meddelt en asylansøger endeligt afslag i direktoratet eller afslag i Flygtningenævnet på ansøgningen. Det forudsættes derfor, at der i forbindelse med ansøgninger om genoptagelse af de nævnte myndigheder søges tilstræbt en meget hurtig behandling af spørgsmålet om opsættende virkning og om, hvorvidt ansøgningen kan føre til, at sagens behandling genoptages. Endvidere bør der ikke ske genoptagelse af asylsager, medmindre der er gået meget lang tid siden afgørelsen i sagen, eller det er klart, at der foreligger nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse. Særlig for så vidt angår Flygtningenævnets